

ქვის სტუმარი

სცენა I

დონ ჟუანი და ლეპორელო

დონ ჟუანი

აქ დველდოთშიუმებას. მაღრიდს კარებს
მაღობა უფლებ მოგაწიეთ კიდეც ცოტად
ნაცნობ ქალებში ძველებურდგავინავარებ.
პირს მისასხამითმოგიბურვ, შუბლს თავსაბურვით
შენ როგორფიქრობ? ჩემი ცნობა გაუჭირდებათ

ლეპორელო

რას თქმა უნდა! დონ ჟუანის ცნობა ძნელა,
ათას კაცში ვერგამოჩრევ.

დონ ჟუანი

შენ ხურობ, მაგრამ
ვინ უნდა მიცნოს, შენი აზრით?

ლეპორელო

ვინ? პირველმაცე
ლმის გუზაგმა, მემუტიკემ, თუგინდა, მოგრდმა,
სულც ჩვენმა ძმამ - თავგასულმა კაბალერომ,
მისასხამის ქვეშ მხარლღვ რომ ჰკიდა ხმაღ.

დონ ჟუანი

რ მენაღვლება, დე, მიცნონ, ლმეულგუზუ

ოლნდრენს პატრონს - თუიონ მეფეს არშევეფთო
თუცა მადრიში მე არვის არმეშინია.

ლეპორელი

კარგადრბანეთ მაგრამ ხვალე იმის ყურმდ
მიაწევს ხმა, რომ დნ ჟუნი თავისი ნებით
დუიხავადრამოიდ ქალქსო - მაშინ,
მიხართ რ დე დგაფებათ რს გომთმეფ?

დონ ჟუანი

არფრს. უან გამაგზვნის დ ეს იქნება.
რ უნდ მიყოს ურესი! თავს არმეკვეთენ,
ეს ცხადა დ ჭემმარტო. მე ხომ საქვეყნო
დნაშაულო არფრი ჩამიღნია.
ისევ ჩემდმი სიყვარულს გამოპატრონმა
განმიშორ მე, რომ მოვლულს ნათესაობას
დ ოჯახს სისხლ არაელ . .

ლეპორელი

ჰოლ, ის ჯობდ
განრებოლთმესისხლთა შურისძიებას!

დონ ჟუანი

მონავ უბრო, აკი ნახე საკუთარულთ
მოწყენისაგან კინაღმ რომ ამომხდ სულ!
მაინც რ მკვდრო ქვეყანაა! ან რ ხაღია?
ცა, - ცა რსა ჰგავს გაკვამლულ? ქალები? არ
ანდლუთის უანასკნელულების გომბილს -
ჩემოეროვულუპორელ შენ ეს იცოლ, -

ყველ იქაურმეოტუნახავს ვანაცვალბდ.
ჯერკი მხილდენ მე ისინი. მისაკურებდენ
კანის სითოთითდ ცისფერი თვალბის ნაბვით
დ კიდევ კდმამსილბით უუროკი - გეტვი -
სიახლოთ მაგრმ, მაღობა ღმერთს, მაღდე მივხვდ,
რომ ცოფაცკია მათხვევნა, - მკვდრთხ ხართოქს,
თოქს ცვილსგან გამოქერწილთქინებს ჰკოცნი.
სხვა სიცოცხლე აქვთრვენს დაცებს!. . მაგრმ მოცა,
ეს მიდმოდ ჭალ რლც მეცნაურბა.
ჩვენ აქ ვყოფილართ . . გაგახსენო? უფუში, ერთხელ. .

ლეპორელი

წმინდ ანტონის მონასტერი! უფუში, დახ,
აქეთინებეთ კარგადმახსოვს, წამობრანება.
ცხენები აგერ იმ ჭალში გვიყენა, ქვევით
სამსახური მაქვს უბედური, დოს აქ, - მეწმუნეთ
თქვენ ატრბდთრემუე უკეთ

დონჟუანი

(დფქრბულა)
ჩემი ინეუ!
როგორმიყვარდა! აღრა ამ ქვეყნადუვე.

ლეპორელი

ინეუ! მახსოვს, შავთვალწარბა. . . დდდმოწონდთ
სამი თვე სდეთ გასაქანი აღრმიცით
დ ბოლს ეშმას შემწეობითდ იყოლეთ

დონჟუანი

ოვლსში. . . ღმით რღცნარმწველსიტბოებას

დ ნეტრებას მგვრდ მისი მწუხარე მწერ

დ მიწისფრი ტჭები. - ეს უცნაურია.

არც შენ მიგაჩნდ ის ღმაზღმინცდ მაინც

დ მარღვ, მასში ცოტ იყოამაღებულ

დ ჭემმარტღმშვენიერი; თვალბი მხოლოდ

შავი თვალბის გამოხედა. . . ასეთ მწერ

მეტდარსდღს შემხვედრა, აღრმინახავს.

ხმაც საოგარი ჰქნდ, ყრუდ სუსტ, ვითსნეუღს, -

ქმარი ჰყოლდ გარეწარი, გულღარღლანი,

გვიან შევიტყო . . . ო საწყალ, საბრღქალ!

ღუ პ ორე ლო

რს იზმ! მერე სხვა გამოჩნდ. . .

ღონ ჟ უა ნ ი

ვერფურს ვიტყვი.

ღუ პ ორე ლო

კარგადეყოლდ იმათვიღვ სხვები მოჭყვება.

ღონ ჟ უა ნ ი

სწორია ეგეც რ უნდ ვოქვა. . .

ღუ პ ორე ლო

მაღრიღმი ახლ

ვის მივაღებითამ საღმოს?

ღონ ჟ უა ნ ი

ვის დ ლურას!

ახლ პირღპირიქ მივღვარ

ლუპორელი

დღეებუღა!

დონ ქუანი

უცრდინდ თავს წავადე, მაგრამ თუსტურად
ვინმე ჰყავს, - უჯბს გაისტყროს თუნდ ფნჯოდნ.

ლუპორელი

კარგია! ხედვ, გუჯს დრდ გადგყროა!

მიცვალებუნი გუჯს დღხნითვერგვიშფოუბენ.

აქეთვინ მოდს? (შემოდს ბერი)

ბერი

ახლ აქეთმოუშუზა

ოგი. თუვენ იქნებ მხლებენი ხაროდნა ანასი?

ლუპორელი

არ, მამაო თავადები გახლვართავად

დ გუჯს ნებითაქ ვსეირნობთ

დონ ქუანი

თუვენ ვისლ ელთ?

ბერი

ახლ აქ მოვა დნა ანა, მოსახილველდ

თავის მეუღლს აკლდმისა.

დონ ქუანი

ო დნა ანა

დ-სოლვა? როგორ! კომანდორის თანამეცხედრე?

რომელც მოჰკლ. . . ვინ, - არმახსოვს?

ბერი

ყოფლდგახრწნიღმა,

ურცხვმა, უმრტოდნ ჟუნმა.

ლუპორელო

ნუდ უჯერბ

თუგინდყურებს! უწყუდრუს მონასტრშიცკი

ისმის სახელ დნ ჟუნის. საკვირველა!

დ განდგიდნი უალბენ ქებათ ქებას.

ბერი

ივნობდთიმ კაცს?

ლუპორელო

რსა ბრძანებთ არცკი გვინახავს!

სადარის ახლ, ხომ ვერგეჭვით?

ბერი

გადასახლს

შორეულმხარეს.

ლუპორელო

მაღლბა ღმერთს! რც შორს იქნება,

მითუტეუსი! მემრუშეებს სუველს ერთად

თავს მოგუყრიდ დ მორევში გადუჟახებდ.

რს რწავ, ბრიყვო!

ხმა გაკმინდთ ყასიდ დვამბოზ. . .

დონ ჟუნო

მაშასადმე, კმანდრო აქ მარხია?

ბერი

დახ. მეუღლემ აღმართა ქვის ქანდკება

დ ყოველდღე აქ მოზრბანდება, რომ მისი სჯულის
მოსახსენებლდმოიღვოს ადვილ ესე
დ დიტროს.

დონ ქუანო

უწნაური ქვირივ ყოფილ!
ლმაზტცაა?

ბერი

სილმაზე დღდა ჩვენთვის,
მონაზონთვის, ამოდ ფქი სიტყვაა:
მაგრამ სიცრუთვერშევეცოდვ, არვის ძალუს
მისი მშენება საოჯარი არაღარო

დონ ქუანო

მიტმაც იყოეჭვიანი განსვენებულ
დ დნა ანა ჩაკეტლში მიტმაც ჰყავდ.
აკვივენთგანს არსოფს უბილვს იგი.
ორიოდსიტყვას ვეტყოდ მე. . .

ბერი

ო დნა ანა
მამაკაცებთან არსაჭრობს. არც არსოფს
უჭაჭროა.

დონ ქუანო

ხლოთქვენთან, მამაო?

ბერი

ჩემთან
სულსხვა საქმეა. მე არ ვარსოფს კაცი.

აგერს ისიც.

(შემოდს დანა ანა)

დონ ა ა ნ ა

ო მამაო გამილუთვარი!

ბ ე რ ი

ახლვე, შვილო მე თქვენს მოსვლს ველოდებოდ.

(დანა ანა თან მიჰყვება ბერს)

ლუ პ ო რ ე ლო

ჰა, როგორია?

ვერსფერი ვერგავარჩიე

ქვირთვ ძაძების და ამ შავი მოსაჭრის ქვეშ,

მხოლოდპატარა, ბუტყური ფიხი შევნიშნე.

ეგეც კმარა, ხვაშიად რომ ვიცი თქვენი;

დნარჩენს ყოველ წარმოსახვა და გისურთობთ

გამჭრახი და მხატვრისათუ უფროცხოველ.

ხომ სუფრითა თქვენთვის, თემითდაჰყვებითდაბლ

თუკოჭებიდან აუყვებით

დონ ყ უ ა ნ ი

შენ, ლუპორელო,

ყური დმიგდო, - მე ამ ქალს გაცნობა მინდა.

ლუ პ ო რ ე ლო

რალ თქმა უნდა, გენდამებათ ქმარი მოჰყლ

დაახლ, რა ქნას, მოუნატრ ქვირთვის ცრემლები.

შეხედვს მარტო უცინდსო!

დონ ყ უ ა ნ ი

ამასობაში

შელმდ კიდევ ვიდრე მოგარე არამოსულ
დ მწუხრი ნათელს აღმოვარგადქცევია,
შევიდეთქალქს.

ლე პ ო რ ე ლ

ღმეს ეღს დ მოგარანში
სიარულს უფროხის ესპანელ გრნდ! - ო ღმერთო
რ ცხოვრება მაქვს. ან როდემღ უნდ ვეწვალ
ამ დმთხვეულს გადმკიდ!.. .

ს ც ე ნ ა II

(თახი. ღურსთნა ვახშამია)

პ ი რ ვ ე ლ ს ტ უ მ ა რ ი

თვს გეფეცები, არსოღს გითამაშნია,
ჩემოღურა, - ესოღნი სრუფოფილებით
რ სწორს დგქონდ შენი როღ ამოცნობილ!

მ ე ო რ ე

დ მერე როგორ რ ბრწყინვალეღანავითარე!

მ ე ს ა მ ე

რ საოგარი ხელფნებით

ღ უ რ ა

გამომდოდ

ღღეს თითულ მიხრ-მიხრ რღ ცნაირღ

თავდვიწყებთვეძლოდ მე შთაგონებას
და სიტყვა ისე მომდოდა, თითქოს მას შობდა
არ მონური მახსოვრობა, არმედვე.

პ ი რ ვ ე ლი

თვალბი ახლაც შთაგონებთგობრწყინავს, სახე
წითლდგილუს და არგტუგებს აღწროფანება,
ნუგააცივებ მას ამოდღ ღურს, მოდ,
გვიმღერე რმე.

ღ ზ უ რ ა

მომაწოდეთ აბა გიტარა!
(მღერს)

ყ ვ ე ლ ნ ი ე რ თ ბ მ ა დ

დადბულა! ბრწყინალა! გადსარევი!

პ ი რ ვ ე ლი

მადლობას გწირვთ ჯადქარო შენ უვნაური
ხმითგვაჯადგებ. წუთსოფლის სიამეთგან
მუსიკა მხოლოდსიყვარულის წინაშე იხევს,
თუცა სიყვარულც მუსიკაა... შეხედეთ თვითონ
შენს პირქუჩ სტუმარს, დან კარლსსაც შეუფრე გულ.

მ ე ო რ ე

რ სიმღერა! რ გრძნობაა შიგ ჩაქსოვილი!
ღურს, ლექსი ვის ეკუთვნის?

ღ ზ უ რ ა

დონ ჟუნს.

დონ კ არ ლ ო ს ი

ვისო?

ლ ურა

ღნ ჟუნს. ლესი დმიწერ ოფსლც ჩემმა
თავქარანმა საყვარელმა, სანდომოყვარემ.

ღონ კ არლოს ი

გარეწარი დ ლთოს პირიდნ გავარდნილა
ეგ შენი სანდომეგობარი.

ლ ურა

დჰკარგა ჰკუ?
მსახურთუჭმობ დ შენს თვის ახლვე ავაკუწვინებ,
ოფცა ქედლელ ესპანელ გონდ ხარ

ღონ კ არლოს ი

უბმე!

პ ირვე ლო

ჩემოლურა, გულსწყრომა დ იცხრე, შენ კი
ნუფცებობ, კარლს, ჩვენს მასპინძელს არახსოვს ალბათ . .

ლ ურა

რა? - რომ ღნ ჟუნს პატოსან ორთბრმულში
მაგის ლიბი ძმა შემოკვდა? რტმი თგიონ ეგ
არწარუძღვარ!

ღონ კ არლოს ი

ვნანობ უბვე ჩემს გულფცებობას.

ლ ურა

აკა, ხომ ნანობ! უწწწო! კარგი, შევროგდით
რცვი თგიონაც აღარებ.

დონ კარლოსი

ჰო მომიტყვე.

დმნაშავე ვარ შენ ხომ იცი, ჩემს უნებურად

სისხლმემღრევა ამ სახელს გაგონებაზე.

ლ ურა

მაგრამ რ ჩემი ბრალა თუმი წამდ უწუ

მანცდ მანცეგ სახელ მაფება პირზე?

კარგი, შეროგდთოდ ნიშნადამ შეროგებისა,

ლ ურა, ერთი სიმღერა ცოცვი.

ლ ურა

დოგარო უვე -

შულმეა. რ გიმღროთგამოსათხორად

ჰო - მაშ, მისმინეთ (მღერს)

ყველნი

ბრწყინვალა! დღებულა!

ლ ურა

აბა, ნახვამდს, ბატონებო

ლმე მშვიდბის.

(გადან. ლ ურა დონ კარლოსს შეაჩერებს)

ლ ურა

შენ დრჩი, შმაგო! დეს როგორღც მომინადრე

შენი უნოსაქციელთ სიტყვის უმეხი

შემღრუბითოდ კბილებითღრჭენით უცრად

დონ ჟუნნი რომ მომაგანე.

დონ კარლოსი

ოჰ, ბედნიერი!

მარჯო გიყვარდა? თუ... .

(ღოჭო დასტურის ნიშნად თავს უწინებს)

ძალან?

ლ ურა

ძალან, - მარჯო!

დონ კარლოსი

და ხელც გიყვარს?

ლ ურა

ახლ, ამ წუთას? მე სიყვარულ

ერთხად მადონი მამაკაცის არშემიძლავს.

ახლ შენ მსურხარ

დონ კარლოსი

ო ღოჭო, კითხვას აუჯად

ნუჩამომარხევ, - რ ხნისა ხარ?

ლ ურა

თურმეტს გავხდ.

დონ კარლოსი

ახალგაზრდა ხარ... ახალგაზრდა იქნები კიდევ

ხუთაქვეს წელწად. შენს ნადმიზე კიდევ ცოტ ხანს

ივლს ეს ხელი, ხელს გულზე გატარებს გულით

საჩუქრებს გიძღვის, მუხლს მოგიყვროს, მოგიფურება,

არმოგასვენებს ღმელმობითსერენადებით

და ისევ შენთვის ერთხანით ნაკიდებულნი

გზავვარდნიზე გაუყრიან ერთხანის მახვილს.

მაგრამ მოგა დო - შენი ჟამიც მიიწურება.
თვალბში ცეცხლ ჩაგიქრება, ჩაგიღმდება
ღრმა ნაოჭებითუბები და შენ, - ჭაღრს
და წელს მიხრილს, - უწილობებს დაგდახებენ.
რას იტყვი მაშინ, რასა იქმ?

ლ ურა

განა ამაზე
ღრს თავისტება წინდწინვე? საკითხავია
ასეთ რმე? მოიშორე პირქუში ფქრ.
მოლ, გავიღოთ ივანზე. . . რ მყუდროცაა.
ვერხვის ფაოლცკი არიძვრის და სუნი ასდს
ღმეს დაფის და ღმინისა, ცის კამარზე
ღნჯღმიცურავს ვეებერულ სადფს მთარე
და გუბების დმახილ ისმის: დრა. . .
ხლოიქით შორს, ჩრდღეთით მთების გადღმა
ნისლა აღბათ ღრტლებითა ცა მოგრგნილ,
უშურღწვიმს და უბრქუბოქარი უბერავს.
ოშიცალ ჩვენ რ გვენაღლება? მომხედ, კარლს,
მე ღმიღსა და სულსხვა სიტყვებს მოგელ შენგან. . .
ჰო - ეგრე.

ღონ კ არლოს ი

ჩემოსასურგელ!

ღონ ჟუან ი

ჰაუ ღურ!

ლ ურა

ვინ არის ნეტ, ვისი ხმაა?

კარი გამიღე!

ლ ურა

ო ღმერთო! ნუუუ . .

(კარს ალებს. შემოდის დნ ჟუნო)

დონ ჟ უ ა ნ ი

გამარჯობა! . . .

ლ ურა

შენ ხარ დნ ჟუნ!

(ღუზ მკლვებში უჯარება დნ ჟუნს)

დონ კ ა რლოს ი

დნ ჟუნოო! . . .

დონ ჟ უ ა ნ ი

საყვარლოჩემო ღუზ . . . (კონის)

ვინ არის შენთან, ჩემოკარგო?

დონ კ ა რლოს ი

მე ვარ- დნ კარლს,

შენი მტერი დ სულამხედო!

დონ ჟ უ ა ნ ი

აი, შეხვედრც

ამასა ჰქვია! ხვალე მზად ვარშენ სამსახურად

დონ კ ა რლოს ი

არ, ახლვე მოემზად!

ლ ურა

დნ კარლს, გეყოთ

რა, ქაღალდში ხომ არ ხრთ ჩემთან ხართ სახლში,
ოქრბუთი გინდათ გთხოვთ მიბრძანდეთ

დონ კარლოსი

(ყურადღებას არაქცევს)

მე გელუბი!

დონ ჟუანო

ხმალი თანა გაქვს - იმედა...

ხმლის დრღუნუგაქვს,

არდგაყონებ, რკი ჩქარობ. ჰა!... (იბრძვიან)

ლურა

რასა შერბით

(საწოლზე პირვე ემხობა. დონ კარლოსი ეცემა)

დონ ჟუანო

აჲ, ლურა, მოგუთავე ხელ...

ლურა

რას ამბობ?

მოჭკალ? ღმერთო! მერე სადა? ჩემთან, ოთხში!

რლ ვენა ახლ! უფროსო სატანის წილ!

სადგადვმალმე ეს გვამი?

დონ ჟუანო

იქნებ ჯერკიდე

სულს არგაჰყრია.

ლურა

არგაჰყრია! შეხედე, ლგო

შიგ გულში მაინც არდგეცა მახვილი, ოქცა

რას ააცდენტა. დაცალ სისხლსგან უვვე

და აღრსუნთავს, - როგორა?

დონ ჟუანო

აკითხიონვე

ინდია ეგრე. სხვა არც მქონდა გამოსავალი.

ლ ურა

კარგი, იყურე თუღმერთი გწამს, რას არჩადხარ

და ბრლ მანც არგელება . . . დღე ხანია,

რც ჩამოხვედა?

დონ ჟუანო

ეს-ეს არი, მაგრამ ფრულდ

ჯერმეფსაგან ხომ შეწყალა არმიმილია.

ლ ურა

ჩამოხვედა და იმ წუთსვე მე მომაშურე

სულმოუქმელად, ხომ ასეა? ვერდ გოჯერებ!

შენ მიდლოდ შენი გზითად აღბათუცრდ

თვალ მოჭკარი ჩემს კარბჭეს.

დონ ჟუანო

არა, ლურა,

თუგინდა, ჰკითხე ლპორელს! მე ქალქგართ

დავიღ ბინა, იმ უბადრუ ფუნდუში და აქ,

მადრღი შენთვის ჩამოვედა. (კოჭნის)

ლ ურა

ჭირმე შენი! . . .

მაცალე, კარგი. . . მკვდრს რ ვუყოთ რ მოფუხერთ?

დონ ჟუანო

მოეშვი მაგას! ღღოთაღრე, გამთუნისას,
თავის საკუთარ მოსასხამში გახვეულს გართ
გზავარდნზე დვლებ საღე.

ლ ურა

მაგრამ იცოფი,
ფრთხილდია ვი, გზადარვის არშეეჩეხო . .
მაინც რ ღრე მომაკიხე! წუთთაღრე რომ
მოსუფია ვი, - ჩემთა ვახშმაღმენი ნაცნობი
გრანლები ისხდენ. ის-ის იყოღმემშვიდებენ. .

დონ ჟუანო

ღღ ხანია, რცეს კაცი გიყვარს, ლურს?

ლ ურა

ბოღვ თუ . . ვისზე მეჭნები?

დონ ჟუანო

ერთხაც გკიხავ დ
ნუღმიმაღვ: მიიხარო, ჩემს აქ არყოფნაში,
სხვებთან რმღნჯერმიღლ ლტ?

ლ ურა

შენ, - უჭუფრო?

დონ ჟუანო

გამოწყდ! . . . თუცა, მერე, - სხვა ღრს ვილპარკოთ

(კონმანდოს ძეგლ)

დონ ჟუანო

საქმე ამეწყო ღნ კარლსი მე უბად
რომ შემოიკვდა, მინაზონა დემოზარულა
აქ შევაფრე თავი, და აქ ყოველღვწვერტ
წმშვენიერეს ჩემს ქვირეს და მგონი მისგანაც
ვარშენიშნულ. დემელ დედვერიტბოლთ
ეთიანეთს, ურდვერტ ვულოთთ ამ საღმოს კი
ღო ხმა გავცე, რმე ვუხრ, გავესაუბრო
რით დვიწყო? "სინიორ"... ანდა: "უეიუ
ნებას მიბოებო?... უბ, რს ვამბობ! მოწინაღობლდ
ვითსამიჯნუროსიმურს და ლქსის მიმგონი,
უცრდავში რც მიმიგა, იმ სიტყვას ვეჭვი...
ღოვარი უცვი, რომ გამიჩნდეს. უმისოდ ვხედვ,
მოწყენილა კონმანდრი. რ ბუბერუზი
ძეგლ დაუტამს, გეგნება ჰრუუსია, -
რ მხარეჭი აქვს, რ სიმაღლ!... სინამდილში
განსვენებულ დაბალ და ძაბუნი იყო
და აქვე, ფხის წვერებუ რმ შემარულყო
მარჯვენას თავის საკუარცხვის ვერმოწველნდ.
ესკურიალან როვა შევხვდითორთბრძოლში,
მკერდთრემს მახვილს წამოგოდა გაინაბა
ნემსუ აგებულადასებრ - ისე კი იყო

გამბედვი და ქედალა, - და სულც ჰქონდა
პირქუში, მკაცრი. . . ოჰო მოდს.

დონ ანა

ისევ აქა ზის!
მე მგონი, ხელ შევწიალუ თვენს ფქრს, მამაო
გთხოვთ მომიტევოთ

დონ ჟუანო

მოტევებას მე უნდა გთხოვდით
ეგების თვითონ მე ვაბრუნებ მგოჯიარებით
ავსილ გულის მოხებას. . .

დონ ანა

არა, მამაო
უწინებელ ჩემი ჭირი ჩემსავ მწუხარე
გულში ღვივის და ცათ მიმართლცევი ჩემი
სხვათა წინაშე აღკმევა, მე გთხოვთ მამაო
ამ ჩემს ვედრებას შეუერთოთ თვენი კურთხევა.

დონ ჟუანო

ჩემი კურთხევა შევუერთო ვედრებას თვენსას?
ო დანა ანა, მე ამ ხვედრის ღირსი არა ვარ
ვით შეუწცხომე, ცოფილმა, ბიწიერი ხმით
თვენი ღვებები, უმინდესი გულთნათვეამი?
მე მხოლოდშორით მოწიწებითად მოგრალებით
გაღვინებთი ღაღურს, როცა უბოდიშ ვმოძრეკილ
ფრწასულად ცივ მარმარილს მოხნევთხლმე
მაგ შავ კულუებს, - და მგონია, აკლდმა ეგე

ცითიოღუნინი ანგელსმა მონახულ.
და აღრმალუს შეძრწინებულგულს მოიძიოს
კურთხევის სიტყვა. მღვწარე და განცვიფრებულ
ვლავარდ ვფქრობ: ბედნიერი იგია, ვისაც
მისი ციური ამოსუნთქვა უბოხს აკლდმას
და ვისაც მისი სიყვარულს ცრემლო ეცემა. . .

დონ ანა

რა უცნაური სიტყვებია!

დონ ჟუანო

ო სინიორ!

დონ ანა

თქვენ გავიწყდებათ. . .

დონ ჟუანო

მავიწყდება, რომ მე უღირსი
განდგილო ვარ? რომ ჩემი ხმა ამ თაღების ქვეშ
მკრეხელბაა და უცნაურსმე ლღღებს?

დონ ანა

მე ვერგავიგე, მე მეგონა. . . მე მომიჩვენა. . .

დონ ჟუანო

ო ვხედვ, ვხედვ! თქვენ ყველფერს მიმიხვდით დანა.

დონ ანა

მაინც რას უნდ მივმხვდრეყავ?

დონ ჟუანო

იმას, რომ არვარ
მე განდგილო. . . და თქვენს ფრთოთაწ სიკვდელს ველ.

დონ ანა

ღმერთო! . . ადექით წამოუქით . . ვინა ხარო ბრძანეთ

დონ ჟუანო

წუგეშოდ უმელოგულსთქმის მსხვერზლი!

დონ ანა

ო ღმერთოჩემო ეს რა მესმის ამ აკლდ მასინა.

წა, უუუუქით

დონ ჟუანო

ერთ წუთო, ო დანა ანა,

მაღრევითმხოლოდერთ წუთო!

შემოგა ვინე . . .

დონ ანა

ჩაკეტულა ბაღის კარი. სულერთ წუთო!

ჰო კარგი, ბარემ თქვით რც გინდთ რას იხსოვთ

დონ ჟუანო

სიკვდელს!

ო მოგკვდუნეტვ, მე თქვენს ფრთითამ წუთას, ახლვე,

და ჩემი ნეშტო უბედური აქვე დმარონ, -

თქვენთვის ძვირფასი საგოუბლის გვერდთვი არა,

ან აქვე საღმე, - ახლმახლო - არმედიქით

ამ აკლდ მისგან მოშორებით შემოსასვლლან,

რომ უბედურის საფლავის ქვას ხანდახან მაინც

მსუჭუქი ფეხი დაკაროთან სამოსელთ

მიესაღწერთ როცა აქეთ თქვენი მეუღლის

სულის საოხად თავდხრილ გამოსწევთხოლმე.

დონ ანა

შმაგის, უწიხოს ნაჭარს ჰგავს ეგ სიტყვა!

დონ ჟუანო

იქნებ

მართლ სიშმაგის ნიშანია სიკვდილს ნატურა?

შმაგი რომ ვიყოღ უწიხო ცოცხლდღ რჩენას

მოგინდებდ. მექნებოდ კიდეც იმედ,

რომ უნაწესი სიყვრულოთგუბ შეგიძრვდით

შმაგი რომ ვიყო ღმეს თორღ დგავათუნებდ

თქვენს აივანთან, აგიკლებდითსერუნალებით

ლესით სიმღრით არმოცემდითგასაქანს, ყველგან

წამოცყვებოდითა ჩრდლოვით შმაგი რომ ვიყო

გადგილდითგუბ მღურს. . .

დონ ანა

თქვენ აგრე ღწიხართ?

დონ ჟუანო

შემიხვევამ, მენდით ღწა ანა, მხოლოდშემიხვევამ

ამიყოლა უწებურღ დ თორღ ნაღწიან

ჩემს საიდღელს ვერსოლს ვერგაიგებდით

დონ ანა

ღ უხვე ღდღ ხანია, რც გუბ ჩაგივარდით

დონ ჟუანო

ღდღ ხანია თუმიცირედ არვიცი თგიორღ.

ის ვიცი მხოლოდ რომ იმ დიდღნ გავიგე ფსი

წუხოსოფელსა, რომ იმ დიდღნ ვიგებე კრუღმა

ოჲრა ქვეყნადჳემმარტო ბედირება.

დონ ანა

გამშორდით წადით თქვენ საშიში კაცი ყოფილართ

დონ ჟუანო

საშიში? რტომ?

დონ ანა

მე მაშინებს თქვენი სიტყვები.

დონ ჟუანო

მე დავფრთხი, ოღონდმი კაცს ნუგანშორებთ
ვისაც ამ ქვეყნადმხოლოდთქვენი ნახვა აცოცხლებს.
მე კადრთი იმელები არ მაქვს გუში
და ღმერთი იცის, არც არფრს მოგიხსნოთ თქვენგან,
მაგრამ ნახვითკი უნდა გნახოთ რკი სიკვდელ
არმომესაჯდ.

დონ ანა

კარგი, წადით მომეშვითმეოქი!
ასეთ ქცვა არშეშვენის ამ მწუხარადღილს.
ხვალმოდთჩემთან. . . თუი მომცემთრინდღლსიტყვას,
რომ მომეპყრობითასეთ პატვით - მოდთ . .
მე თქვენ მიგიღებთ ოღონდგვიან, შეღმებუფრე.
მას შემდღგ ქმარი რც დვკარგე, არგამიცია
ხმა კაცისათვის. . .

დონ ჟუანო

ღნა ანა, ანგელჩი ხართ
და ისემც ღმერთი განუეშებთ როგორც ამ წუთას

ოქვენ ანუემეთუფურის ტანჯულო გული!

დონ ანა

ახლო კიწათ

დონ ჟუანო

კიდევ ერთი, სულერთი წუთი!

დონ ანა

აჯობებს, თუიონ გაგეცალო . . ვედრების სიჭვავც

არმიდევს რაღაც გამაბრუთოქვენ საამსოლო

ენამჭევრობით უვე დედ, დედ ხანია,

გადეჩვია ჩემი ყური ამგვარსაჭარს.

აბა, ხვალმდე.

დონ ჟუანო

დაჯერება მიმძიმს ჯერკიდევ!

ჯერნეტრების განცდა სრულდარშემიწდა . . .

მაშ, ხვალგობილვით ოქვენსავ სახლში, დაუფრავად

ღმერთობდღერი! . . .

დონ ანა

ხვალსაღმოს დაგელოთბით

ოქვენი სახელ

დონ ჟუანო

ღონ . . . დეგო დეგო - დახ.

აბა, ნახვამდს, ღონ დეგო (მიდს)

დონ ანა

ჰე, ლპორელ!

(შემოდს ლპორელ)

ლუპორელი

აქ ვარ ბატონო რს მიბრძანებთ

დონ ჟუანო

ო ლუპორელი,

ვერწარმოდენ თუროდენ ბედური ვარ... .

ხვალ შენ გესმის? საღმოს, მოგვიანებით . .

გულ ბაღვითმიფნცალებს!

ლუპორელი

კომანდორის ქვრვს

ემუაიფთ ორიოდ გულის მსაფხან

სიტყვას გეტყოდ დ თავმოტეკითგაგილიმბდთ

თუის დლოცეთდ... .

დონ ჟუანო

ოჰ, არს! მან პაემანი, -

გესმის, სულუ - პაემანი დმინიშნა მე!

ლუპორელი

ო ქვრვო ასე სულმოღენი იქნებითმუდმ!

დონ ჟუანო

დოდმიხარის დ მზდ ვარმოულ ქვეყანა

გულში ჩავიკრ მეტსმეტ სიხარულსგან.

ლუპორელი

მაგრამ რს იტყვის კომანდორი?

დონ ჟუანო

რისი თქმა გინდ?

იეჭვიანებს, ვითმი?... მუდმ ჭკვიანი იყო -

სიკვდელს შემდეგ ყიფა უფროდ უხერბოდ.

ლეპორელი

არ მგონია! ქანდაკებას შეხედეთ აბა!

დონჟუანი

ჰო რა?

ლეპორელი

კუჭიდან გვერითად გიწყრება თითქოს... .

დონჟუანი

მიდახლვე, ლპორელი და ქანდაკებას

სთხვე მიწვიოს! . . . თუცა არ. . . მოპატუე

ღნა ანასთან, მიზრძანდითყო ხვალს აღმოთ.

ლეპორელი

ეგ რა! სტურ დქანდაკება მოგიპატუო?

კი მაგრამ რისთვის?

დონჟუანი

რთქმა უნდ, იმისთვის არ,

რომ მთელ ლმე ღვინოვსვათად ვიძასლათთ

სთხვე მოგიდეს ხვალს აღმოს, მოგვიანებით

ღნა ანასთან და კარბთან გვიყარულს.

ლეპორელი

ეგ ვერაფერი ხურობაა. . .

დონჟუანი

გასწი, ახლვე!

ლეპორელი

მაგრამ, ბატონო . .

დონ ჟუანო

გასწი-მეოქი, რომ გეუწები!

ლუპორელო

დღადღანთქმულ ღირსეულ . . რ მემარბა! . . .

ჩემი ბატონი დნ ჟუნი უორჩილსად

გთხოვთ ხვალსაღმს. . . თავსა ვფიცავ, არშემიძღა!

შიშისგან ღმის სულ გამძვრეს!

დონ ჟუანო

მხდლო ჯბანო!

ლუპორელო

ჩემი ბატონი დნ ჟუნი გთხოვთ ხვალწვიით

მოგვიანებითდნა ანას, მეუღლს თქვენსას

დ კარადღეტ . .

(ქანდკება თანხმობის ნიშნადთავს აქნევს)

ო მიშველეთ. . .

დონ ჟუანო

რ ამბავია!

ლუპორელო

მიშველეთ ვკვდები!

დონ ჟუანო

ხმა, - სულღო რ მოგივოდ?

ლუპორელო

ოჰ, ქანდკება. . . (თავს აქნევს)

დონ ჟუანო

რ თავს აქნევ?

ლეპორელი

თავს მიკატუნებს. . .

დონჟუანი

რას რომავნეტ, უკეთუ!

ლეპორელი

თუთონვე ნახეთ

დონჟუანი

მიყურე კარგად კომანდრო მე გთხოვ შენს ქვრივთან

მიხვიდ, სადცხვალსალმოს მეც დგინვდები, -

დაკარონ დღე ყარულდ მიხვალურა?

(ქანდაკებთს უწევს)

ოღმერთოჩემო!

ლეპორელი

რამითხარი?

დონჟუანი

წავიდეთქარ.

სცენა IV

(დონანასთან)

დონჟუანი და დონანა!

დონანა

მე თქვენ მიგიღეთ დან დეგო ოქონდმაშინებს

ის, რომ ნაფლან მუჟაიფთსაბრლქვი
დგალნებდდ თვის შეგაწყენთ მე ხომ ნიადგ
იმ ჩემს ზებრდეს მივსტრი დ აპრილით
გალიმებულსაც ცრემლთა მაქვს თვალბი სავსე.
რტომ არფრს მეზნებით

დონ ჟუანო

მფარედტები
წმვენიერს, უღმაზეს დნა ანასთან
სასწაულბროვ მარტყოფით აკი მე გხედვთ
აქ დ არ იქ, სვებედირქვის მეუღლსთან
ზმოდ უასოდმზდმდრეკილს.

დონ ანა

ო დნ დეგო
თვენ ექვიანი კაცი ჩანხართ ჩემი მეუღლ
კუზმიც რომ არგასვენებთ

დონ ჟუანო

ექვიანობის
მე რ ნება მაქვს. ის ხომ თვენი რჩეულ იყო

დონ ანა

სცლებით დნ ალვრს დდჩემის ნებითგავყევი,
რკი სიმდდრითიქაღულ თავად იყო

დონ ჟუანო

რ ბედ ეწია! მან ქაღმერთს ფრთითუღრსი,
ფქი საწრე მოლოდ სამაგიეროდ
იგემა ცათ ნეტრება. მე უწინარეს

რომ გამეცანით ჩემს ღირსებას, მთელ ჩემს ქონებას,
რაც მამაა და, ყოველგვს, რა სიხარულით
ვანცვალბდ ღმობითსავსე თქვენს გამოხედვას.
მე ხელს გულზე გატარებდით მე ვიქნებოდ
მარტო მონა უწმინდესი თქვენი სურვილს.
წარბის ახრ და მე უმალე გამოვიცნობდ
თქვენს სულტრლახიებას, რომ ყოველგვ
ცხოვრება თქვენი სასწაულ განწყვეტელ.
მაგრამ ვაი, რომ ბედსწერ სხვას მიმზღებდ!

დონ ანა

გეყოფი დეგო ყურს რომ გიგებთ ცოფას ჩავდვარ
მე ნება არმაქვს შეგიყვაროთ თვის მეუღლს
კუბიცი უნდა უროგულს საბრლოქვრვმა.
ო რომ იცოდეთ რა უსაზღვროგრნობითგუყვარდ
მეუღლს ჩემსას. არსოფს არმიწვევდ
შეყვარებულქაღ და ალარი, დქვრივებულც
რომ ყოველგვო სამუდამოდუროგულბდ
ცოლქმრულსარეცელ იგი. . .

დონ ჟუანი

მე გიხოგთ უმორჩილსად
ო დანა ანა, გულს ნუმიკლვთთქვენი მეუღლს
ესოფნ ხშირი გახსენებით რაც დვისაჯე
მეკმარს იგი, თქვა სასჯელ დვიმსახურე.

დონ ანა

სასჯელ? რით? უწმინდესი კავშირითა კი

შეუღლებელ არ ხართ მაშასადამე,
ბრლცარ გაქვთარც ღვთსა დ არც ჩემს წინაშე.

ღონ ყ უა ნ ი

ღვთსა არ, მაგრმ. . . თვენს წინაშე. . .

ღონ ა ნ ა

ნუუურბმე

ბრლ მიგბღვითჩემს წინაშე? მითხართ

ღონ ყ უა ნ ი

არ!

ვერგეტვით. . .

ღონ ა ნ ა

მაგრმ, ღნ ღეგო რგორგავგო

თვენ ჩემს წინაშე ბრლ გაქვთდ არ გსურთმითხრთ

ღონ ყ უა ნ ი

ღახ, ვერგეტვითმე. . . ვერფრის ღღბით

ღღღ

ღონ ა ნ ა

მაღვბს მე ეგ. . . ღნ ღეგო მე გთხვთ მღვითხვ!

ღონ ყ უა ნ ი

ლჰ, არ, არ.

ღონ ა ნ ა

მაშ, ამგვარღმისრუბბთნებას!

თუარგახსვთ რს ამბობღთაგერამ წუთას:

მარტუღნ მნა ვიქნებოთვენის სურვის.

მითხართ თრემ მე გავწყრები, ნუაგვიანებთ

რ დაშავებთ ჩემს წინაშე?

დონ ჟუანო

ვერ, ვერგეტვით

განმირისხლებით შემობუბით

დონ ანა

არმცდ არმც!

მე წინდწინვე მოგიტყევეთ მეცოფებანი.

მიიხაროთ მეოჟი, ოჲნი დექარ...

დონ ჟუანო

რდეს უთ იცოფთ

თავზრდმცემი საიფილ!

დონ ანა

თავზრდმცემი?

ნულრმაწვალბთ დნ ლეგო გემუდრებით

ლმის შემშალს უნაჟმა ცნობისწადლმა, -

რ მოხდ მაინც? შეურაცხი რ ჩაიდნეთ

თქვით ჩემდ მიმართ საქმე თქვენთან მე არმქონია,

მტრები კი არმყავს, არც მყოლა, ერთლ - ჩემი

მეუღლს მკვლელ თუიქნება.

დონ ჟუანო

(თვისთვის) იხსნება საქმე!

იცნობდითნეტ, იმ ზებეფრდნ ჟუნს?

დონ ანა

არ!

თვალთაც კი არდმინახავს!

დონ ანა

მისდამი შავი

მტრება გაქვთ გული?

დონ ანა

წესისამებრ... მე ვალ მაწევს...

მაგრამ თქვენ სიტყვას ბანზე მიგლებთ მიიხაროთქარ.

დონ ანა

რას იზმით უცებ დან ანა რომ გადაეყარო?

დონ ანა

გული ჩავცემდი არ მზადს მახვილს.

დონ ანა

მახვილ!...

სად გაქვს მახვილ, დან ანა? ჰა, ჩემი გული!

დონ ანა

დღეგო!...

დონ ანა

არა! თქვენს წინაშე დან ანა.

დონ ანა

ო ღმერთო ჩემო გონზე მოდით რას მეუბნებით

დონ ანა

დან ანა ვარ...

დონ ანა

ტყულობ!

დონ ანა

დახ, მე მოგვალ

შენი მეუღლე! მე მოგვალე და არც ვნანობ
და გულშიც არმაქვს სინანული. . .

დონ ანა

რ მესმი, ლიერო!

დონ ჟუანო

ღნ ჟუნი ვარდ მიყვარხართავდვიწყებით!

დონ ანა

სადღარ . . . სად ვარ? გულ მიმდს. . . მიშველეთ. . .

დონ ჟუანო

ლიერო!

რ გემარუბათ ღნა ანა, გამოიჭიხეთ

აღქით თვალ გაახილეთ ცნობას მოუგეთ

თქვენს ფრთითა მუხლმყროლ თქვენი ღეგო

დონ ანა

(მისუტბულ)

მომშორდ, წად! ჩემი მტერი ყოფილხაროქრმე,

გაგიწირვარსამუდმოდ. . .

დონ ჟუანო

ო საყვარულ!

მზღვარახლვე ყველფერი გამოფისყილ

შენივე ფრთითველფები მე განჩინებას,

მიბრძანე ოქონდდ მოგკვლები, არდ შენთვის

დვრჩები ქვეყნად. . .

დონ ანა

ღნ ჟუნი ეს არი, აბა!

დონ ჟუანო

არფერია საშინელ, ხომ მართლა!

ვინ იცის, ჩემზე რ არგითხრეს... რს არიყოდენ:

ბოროტად უმხეცი, ო ღნა ანა,

იქნებ მიხედვით არგამოფეს ასეთი სიტყვა, -

სინდისს ნაბრეცს და უბე და ღლღს იქნებ სიავეც

ბევრი ამბობებს, - მე სიმრწემს, გულმინილბს

ღდას ვუთქვი ურთუფეს მსახურს და მაგრამ

მას შემდეგ, რც შევენ დაგინახეთ ასე მგონია,

თთქოს მეორედ დავიბადე, მეორედ დიშევი.

განა შევენდამი სიყვარულმა არშემაცვარა

მე საბრეცს და პირველდრემს სიცოცხლეში

არდმაჩქა მის წინაშე მოჩილ გულთ?

დონ ანა

ო ვიცი, ვიცი, გამიგია, ენაწყლანო

კაცი არსოდენ ჟუანი, დღე მაცდურიც.

შევენზე ამბობენ, რომ უმერეთიქალანე ხართ

და დღე დრწი პირუნება. რმდნი ქალ

გყავთ დღეულ, შევით გამოტყდით

დონ ჟუანო

მაგრამ არცერთ

არმყვარებია არსოდეს!

დონ ანა

და სწორდახლ,

პირველდარის ღნ ჟუანი შეყვარებულ?

და ჩემში ახალსხვერვლს არემებს? - ვერ დავიჯერებ!

დონ ჟუანო

მე თვალშიაქცობა რომ მდებებოდა, გეტყობოდა
ჩემს სახელს, სახელს იმ კაცისას, ვისი მარტულ
გახსენებაც კი სულს გიშფოთებთ? ამას ეძახით
თქვენ მაცდურებას, ვერგობას, ქვებუნობას?

დონ ანა

მაგრამ ვინ იცის, გულში რა გაქვით... მოგეშვათ მას, -
გამაგებინეთ თუღმერთი გწამთ აქ როგორ გაჩნდით
არაგცდობთა დბოსიკვდელ, ვინმეს რომ ეცნეთ

დონ ჟუანო

რა სიკვდელ? პაემანზე თქვენთან შეხვედრის
ერთნეტარწამში უტრუნინველ დღეში სიცოცხლს.

დონ ანა

მაგრამ აქედან როგორ გახვად შეუფარო?

დონ ჟუანო

(ხელზე კონის)

და თქვენ ბღაღვი დონ ჟუანის ბედს გაწუხებთ
მაშ, ჩემდ მიმართ დანა ანა, თქვენს ციურსულში
აღრბობინებს სიძულვილ?

დონ ანა

ოჰ, რომ შემეძლეს

მე გულთთქვენი შეძულება... ახლ კი დროს

და გემშვიდობოთ

დონ ჟუანო

როდეს შევხვდეთ

დონ ანა

არვიცი. ვნახოთ

დონ ჟუანო

ხვალე რომ ვნახოთ რა იქნება?

დონ ანა

მაგრამ სად

დონ ჟუანო

აქვე.

დონ ანა

ხედვთ როგორი დამყოლი ვარ!

დონ ჟუანო

საწინდრადერთ

მშვილდობიანი კოცნა... ნიშნად ატეხისა.

დონ ანა

ნახვამდს, კარგი!

დონ ჟუანო

საწინდრო? - ცივი, უბრალო...

დონ ანა

ო რა კაცი ხარ - აბეზარი. აჰა!... ნახვამდს.

რა ხმაა? ჩქარა, დიმალი სადღე, დონ ჟუან!

დონ ჟუანო

ჩემოდვირფსომეგობარო, მშვილდობითიყავ.

(გაღს და უკან შემოიხილა)

ლჰ, ლჰ!...

დონ ანა

რ იყო? . . .

(შემოღეს კომანდორის ძეგლ. დანა ანა ძირს ეცემა)

ძეგლო

მომიწვიე და მეც მოგედ.

დონ ჟუანო

ღმერთო ეს რაა? . . . დანა ანა!

ძეგლო

თავი ანებე! . . .

აწ ვერგიშველს ვერაფრო. შენ თითო, დანა ჟუან!

დონ ჟუანო

მე? სულც არ. მე გეძახდა და მიხარია

რომ შემისრულე სათხოვარი. . .

ძეგლო

მაშ, მომე ხელ!

დონ ჟუანო

აჰა. . . რ მძიმე მარჯვენა აქვს! ლღვითცივი

თათუბითმიჭერს. . . ღმის მაჯა გადმიმჭროს.

გამშორდ! თავი დმანებე! გამიშვი ხელ! . . .

გამიშვილ-მეთქი! ვილუბები! ო დანა ანა!

